

गव्यूतिः क्रोशद्वयम् सगव्यूत्युत्तरं यथा भवति तथा ॥ १९ ॥ इति पंचमेटीकायामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 द्वाविंशे सोमशुक्रादेः स्थानमाहोत्तरोत्तरम् तत्तद्व्यनुसारेण इष्टानिष्टेतथानृणाम् ॥ १ ॥ राशीनामभिमुखमप्रदक्षिणं च उपवर्णितम् सव्येन चलन् दक्षिणेन करोतीति वदता अमुष्य वयं कथमनुमीमहि एतत्कथं ज्ञास्यामो विरुद्धत्वादित्यर्थः ॥ १ ॥ चक्रवशात् स्वतश्च गतिद्वयमविरुद्धमिति परि

लक्षोत्तरं सार्द्धं नवकोटियोजनपरिमंडलं भूवल्यस्य क्षणेन सगव्यूत्युत्तरं द्विसहस्रयोजनानि सभुंक्ते ॥ १९ ॥
 इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ज्योतिश्चक्रसूर्यरथमंडलवर्णनं नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥
 ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ राजोवाच यदेतद्भगवत आदित्यस्य मेरुं ध्रुवं च प्रदक्षिणेन परिक्रामतो राशीनामभिमुखं च प्रचलितं चाप्रदक्षिणं भगवतोपवर्णितममुष्य वयं कथमनुमीमहीति ॥ १ ॥ सहोवाच यथा कुलालचक्रेण भ्रमता सह भ्रमतां तदा श्रयाणां पिपीलिकादीनां गतिरन्यैव प्रदेशांतरेष्वप्युपलभ्यमानत्वात् एवं नक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेन कालचक्रेण ध्रुवं मेरुं च प्रदक्षिणेन परिधावता सह परिधावमानानां तदा श्रयाणां सूर्यादीनां ग्रहाणां गतिरन्यैव नक्षत्रांतरे राश्यांतरे चोपलभ्यमानत्वात् ॥ २ ॥ स एष भगवानादिपुरुष एव साक्षान्नारायणो लोकानां स्वस्त्य आत्मानं त्रयीमयं कर्म विशुद्धिनिमित्तं कविभिरपि च वेदेन विजिज्ञास्यमानो ह्यदशधा विभज्य षट्सु वसंतादिषु क्रतुषु यथोपजोष मृतुगुणान् विदधाति ॥ ३ ॥ तमेतमिह पुरुषास्त्रय्या विद्यया वर्णाश्रमाचारानुपथा उच्चावचैः कर्मभिराघ्रातैर्योगवितानैश्च श्रद्धया यजंतोऽजसा श्रेयः समधिगच्छन्ति ॥ ४ ॥

हारार्थः ॥ २ ॥ तत्तत्कालनियमेन कर्मणां विशुद्धेः साद्रुण्यस्य निमित्ते भूतमात्मानं विभज्य विजिज्ञास्यमानः वितर्क्यमाणः यथोपजोषं यथा कर्मभोगमृतुगुणान् शीतोष्णादीन् ॥ ३ ॥ वर्णाश्रमानुचारानुवर्तिनः पुरुषास्त्रय्या आघ्रातैः कर्मभिरिन्द्रादिरूपं योगवितानैश्च ध्यानादिभिरंतर्यामि रूपं पूजयंतः ॥ ४ ॥